

Ing. Ivo Sabioncello, Ing. Mirko Turk i Mr. Marijan Runac

Uzgoj soma kao dopunske ribe u šaranskim ribnjacima

Uzgoj raznih vrsta dopunskih riba u šaranskim ribnjacima danas je sve važniji i aktuelniji problem koji zaslužuje punu pažnju.

Paralelnim uzgojem dosadašnjih i uvađanjem novih podesnih vrsta riba u šaranu, ne samo da povećavamo assortiment riba, već utječemo često i na mogućnost lakšeg plasiranja šarana kao glavne uzgojne rijeke na našem tržištu. Nadalje, uzgojem dopunskih riba povećavamo ukupni prinos po jedinici površine, jer one često iskoristavaju hranile materije, koje u ribnjacima ostaju neiskorištene po šaranu, pa tako povećavaju rentabilitet naših šaranskih ribnjaćarstava. To je i glavni razlog uzgoja raznih dopunskih vrsta riba.

Današnje ukupno sudjelovanje svih vrsta dopunskih riba u našim šaranskim ribnjacima iznosi tek 10 — 15%. Ovaj postotak može se sigurno povišiti, a da ne ide na uštrb proizvodnje šarana.

Jedna od važnijih dopunskih riba je som. Iz dosadašnjih iskustava poznato je da se u proizvodnji soma postižu u pojedinim godinama vrlo različiti uspjesi. Razlog tome je potpuno ili djelomično izostanak njegova mriještenja, ali je redovita pojava, da u uzgoju somovskog mladi nastaju vrlo veliki gubici.

Zbog toga Institut za slatkovodno ribarstvo već od 1967. godine radi na rješavanju problema uzgoja soma kao dopunske ribe na šaranskim ribnjacima.

Kroz ove tri godine provodani su pokusi na Po-kusnom ribnjaku Instituta u Draganićima, na Ribnjačarstvu »Zdenčina«, a zadnje godine i na Ribnjačarstvu »Našice«. Problem utvrđivanja spola kod soma pomoću krvne slike vršio se i na ribnjaćarstvu Jelas Polje, Končanica, Poljana i Donji Miholjac pored na već spomenutim objektima.

Iz ovog trogodišnjeg rada na procesu uzgoja soma stečena su iskustva, koja nam potvrđuju, da se iz godine u godinu postižu vrlo različiti rezultati. Oni ovise o čitavom nizu faktora, kojima je u prirodi podvrgnut razvitak i život mladog somića.

Za dobro mriještenje somovskih matica potrebno je predhodno njihovo povoljno prezimljavanje i kvalitetna prirodna ishrana, kako bi matice pred sam proces mriještenja bile u dobrom kondicijonu stanju. Prema tome posebnu pažnju treba posvetiti način njihova držanja i ishrane sve do pred samom mriještenjem. U koliko su im pruženi povoljni prirodni uvjeti, ikra somovskih matica će se potpuno razviti i sazrijeti, pa će nastupiti potpuna ovulacija.

Nakon procesa izbacivanja ikre i oplodnje, vrlo je važno da u tom stadiju ne nastupaju u prirodi temperaturne oscilacije vode. One veoma nepovoljno djeluju na embrioniranu ikru, a još više na teku izvaljene somovske ličinke, koje su već na minimalne temperaturne promjene vode vrlo osjetljive.

Iz iskustva je poznato, da na nekim ribnjaćarstvima u pojedinim godinama posve izostaje mriještenje somovskih matica. Uz ostale faktore važnu ulogu i ovde igraju temperaturne prilike, odnosno njihove velike oscilacije.

Pored temperaturnih uvjeta važni su isto tako i drugi ekološki faktori.

Vrlo važan uvjet za dobar uspjeh uzgoja samovskih mladunaca je da u momentu njihova prelaza s endogene na eksogenu prehranu imaju na raspolaganju dovoljne količine prve prirodne hrane u vidu

planktonskih organizama. Isto je tako potrebno i u momentu prelaza s planktonske ishrane na drugu krupniju vrstu prirodne hrane, kao na pr. raznu ribiju ikru, ličinke i riblju mlađ, da im ona u izobitu stoji na raspolaganju.

U koliko im životna sredina, u ovim kritičnim prelaznim periodima pruža optimalne životne uslove, u toliko će u pojedinim godinama nastupiti manji gubici i obratno.

Naslov ispitivanja su bila usmjereni prvenstveno na sljedeća dva osnovna problema:

1. Provadjanje prirodнog mriještenja soma u posebnim ribnjacima, te utvrđivanje efikasnosti različitih tipova umjetnih gnijezda,
2. Uzgoja somovskog mladi u konzumnim šaranskim ribnjacima.

Ad 1) Provodjenje prirodнog mriještenja soma u posebnim ribnjacima, te utvrđivanje efikasnosti različitih tipova umjetnih gnijezda.

Prirodno mriještenje somova vršeno je u manjim ribnjacima s golim tvrdim dnem (zimnjacima) kao i u ribnjacima obrazljenim podvodnom vegetacijom po desnom za odlaganje ikre.

U tim ribnjacima postavljena su dva tipa umjetnih gnijezda.

Prvi tip upotrebljenog gnijezda imao je oblik prizme s bazom četverokuta dimenzije 80 x 40 cm, a tolike visine da joj je gornji brid bio 15 — 25 cm pod razinom vode.

Drugi tip gnijezda je trostrana piramida s bazom istostraničnog trokuta od 50 cm, a iste gornje visine.

Sve plohe obih vrsta gnijezda su gusto isprepletene finim vrbovim korijenčicima ili mahovinom.

U svakoj je mrijestilište postavljeno više garnitura somovskih matica na prirodno mriještenje već prema veličini objekta. Prethodno su somovske matice razlučene po spolovima na temelju krvne slike.

Oba su se tipa upotrebljenih gnijezda pokazala efikasnima i somovske su se matice na njima isto tako dobro mrijestile kao i na prirodnoj podvodnoj vegetaciji.

Jedino u Našicama 1969. godine matice nisu korištale postavljena gnijezda, već su mrijestile po travi uz rub zimnjaka. Uzrok leži u tome što je upotrebljeno vrbovo korijenje bilo obloženo zemljanim cesticama, pa su matice izbjegavale takovu blatinjavu sredinu.

Uz predpostavku da su sve matice — ženke mrijestile, uspjelo je od 1 ženke uzgojiti prosječno kroz sve tri godine rada oko 7.000 komada somovskih mladi, stare oko 20 dana.

To je vrlo loš rezultat, kad se uzme u obzir da 1 somovska matica — ženka, srednje težine, daje oko 250.000 kom. ikre. Dobiveno je dakle u prosjeku tek oko 3% somovske mladi stare oko 20 dana.

Količinski je variranje uzgojene somovske mladi po 1 matici — ženki u pojedinim slučajevima bilo vrlo veliko. Najmanje je uzgojeno 1.700 komada (Našice, 1969.), a najviše 17.000 kom. (Draganići, 1968).

Iz tako provedenih pokusa nije se moglo doći do izvjesnih interesantnih i potrebnih podataka kao na pr. o prosječnom broju dobivene ikre po 1 somovskoj matici — ženki, o postotku oplodene ikre, o gubicima ikre do izvaljenja, o gubicima somovskih ličinaka do starosti nasadišvanja itd., jer su pokusi

vršeni u prirodnim uslovima, a osim toga nismo ni znali siguran broj izmriještenih ženki u pojedinom mrijestilištu.

Ad. 2) Uzgoj somovske mlađi u konzumnim šaranskim ribnjacima.

Na ovaj način dobivena somovska mlađ u stastost od 10 — 20 dana nasadivana je redovito u konzumne šaranske ribnjake na daljnji uzgoj.

Kod tog uzgoja redovito nastupaju veliki gubici. Oni variraju u našoj trogodišnjoj praksi u velikim rasponima od 49 čak do 95% od nasadenog broja.

Najpovoljniji rezultati postignuti su u Draganicima 1967. godine, gdje je uzgojeno čak 51% od nasadenog broja somovskih mladunaca.

Prosječni je postotak uzgoja kroz sve tri godine rada iznosio nešto preko 17%.

Uzroci ovako velikim gubicima leže u napred spo-

menutim razlozima (oscilacija temperature vode, količina prisutne potrebne prirodne hrane u pojedinih stadijima razvoja somovske mlađi itd.).

Ovaj naš postignuti postotak uzgoja soma od 17% je povoljan usporedimo li ga rezultatima, koji se postižu u susjednim zemljama, gdje on iznosi 10% od nasadenog broja somovske mlađi.

Naši su dakle trogodišnji prosječni rezultati više nego zadovoljavajući. Uspjeh uzgoja soma osobito na objektu u Draganicima daju nam opravданu nadu da se današnji gubici dadu još znatno sniziti.

U koliko intervencija čovjeka uspije pružiti mlađim somovskim mladuncima pogodne uslove života, a naročito u kritično doba prelaza s jedne vrste hrane na drugu, kao i reguliranje temperaturnih prilika, moći će se znatno smanjiti dosadašnji redovito visoki gubici kod uzgoja somovske mlađi.